

Krebs maatte anfætte en fast Mand, saa at man i Forveien veed, hvem der kommer til at bedømme Forholdene, saa at der ikke for hvert enkelt Tilfælde af Politimesteren skal antages en Mand, som han har Tillid til, men som maatte mangler Tillid hos Befolkningen i sin Helhed eller hos den overveiende Del. Seg tror derfor, som sagt, at det vilde være bedst, om man for Landjurisdiktionerne eller for mindre Landkredsse fik en bestemt Mand lige som for de større Kjøbstæder, som Politimesteren i hvert Tilfælde skal henvende sig til. I Henseende til Betalingen ved denne lille Lovs Udførelse forekommer det mig lidt forunderligt, at man har fordelt Udgifterne paa alle Kasser i hele Landet ligesaa Statskassen gennem alle kommunale Kasser ned til Politikassen. Mon det ikke er at sprede disse Udgifter for meget? Seg vil henstille til Overveelse, om det ikke var bedre at have disse Udgifter samlede paa eet eller høist paa to Steder. — Seg har ikke saa ringe Betænklichkeiten ved Udtrykket „selvdøde Dyr“. Hvad vil det nemlig sige, at et Dyr er selvdødt? Naar Lynlden slaar ned og dræber et Kreatur, hvad der tidt kan ske, uden at der derved er synderligt ydre Mærke paa det, kan det kaldes selvdødt eller ikke? Naar et Kreatur gaar i en Grøft, falder omkuld og drukner, kan man saa kalde det selvdødt eller ikke? (Th. Nielsen: Nei, det er udvortes Bestadigelse.) Det erede Medlem siger, at det er udvortes Bestadigelse, det tror jeg neppe, Vandet kommer dog ind i Kreaturet, og det er ikke det, der er udenom Dyret, som drukner og kvaler det, men det er det indeni. (Udførelse af Th. Nielsen.) Ja, kan den erede Justitsminister forklare det derhen, at saadanne Tilfælde kunne henregnes til udvortes Bestadigelse, kunde jeg finde mig ikke saa lidt beroliget. Seg kunde nævne flere Tilfælde, f. Ex. at et Kreatur kan sno sig i Løret og kvales. (Th. Nielsen: Det er ogsaa udvortes Bestadigelse!) Ja, ja, det trænger dog til nærmere Forklaring, inden jeg kan være beroliget. Det staar dog i § 5, at det kan tillades at sælge Kjødet af syge Dyr, naar der faaes Attest fra en Dyrlæge for, at han anser Kjødet for ikke at være skadeligt for Sundheden, men han skal staves tilveie, efter at Dyret er dødt, og inden at Indvoldene ere komne ud af det. Det tror jeg nok er en meget skadelig Bestemmelse. Paa Landet har man ofte flere Mil til Dyrlægen, og Dyret maa som Følge deraf blive liggende flere Døgn med Indvoldene i, hvilket jeg tror er langt skadeligere end Marsagen til dets Død. Seg vilde finde det langt mere hensigtsmæssigt, om det blev indsat i Løven, at Dyrlægen skal bese det, inden det dør, thi saa kan han bedre bestemme, af hvad Sygdom Dyret har lidt, og ogsaa bestemme, at det skal slagtes paa ordentlig Maade, og naar han skal erklære, førend det dør, om det er skadeligt for Sundheden eller ikke, maa han ogsaa se

Dyret, inden det dør; thi efter dets Død, tror jeg, at det ofte er vanskelig at bestemme, hvilken Sygdom det er dødt af. Den erede sidste Læser talte om en vis Sygdom, nemlig Tuberkler, men det forekom mig, desform jeg ikke hørte feil, at han sagde, at det var det Samme som Lungesygdom. Det tror jeg paa ingen Maade; thi Tuberkler kunne være udbredte over hele Kroppen, og desuagtet kunne Lungerne og hele Brystkasen være uangrebne. Det har jeg selv set flere Gange. Derfor tror jeg slet ikke, at Lungesyge og Tuberkler staa i Forbindelse med hinanden. Tuberkler kunne samle sig i stor Mængde omkring Larmene og ogsaa paa forskjellige Steder i Kjødet, men de samle sig dog gjerne paa Kjødet, saa at de sidde som en hel Hinde, der kan trækkes af, saa at Kjødet ikke faaer den allermindeste Bestadigelse af disse Tuberkler. I saadanne Tilfælde tror jeg ogsaa, at det er nødvendigt, at Dyrlægen kommer tilstede, før Dyret bliver slagtet eller dør, og det var maatte i dette Tilfælde ogsaa nødvendigt, at han besaa det bagefter; men jeg holder rigtignok paa, at Dyrlægen, der kaldes, afgiver sin Erklæring, medens Dyret er levende. Hvad Bestemmelserne om selvdøde Dyr angaar, har jeg ikke saa Meget mod dem, naar jeg kunde faae den samme Forklaring af dette Ord af den høitærede Justitsminister, som det erede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) gav i sin Udførelse, men jeg tvivler meget om, at den høitærede Justitsminister vil give en saadan Forklaring. — Seg har heller ikke saa lidt Frygt for Straffebestemmelserne, idet det forekommer mig, at der er sat forskjellige Grader af Straf for den selvsamme Forføelse, nemlig Bøder, Fængsel, Bekjendtgørelse i Aviserne og Tab af Næringsbevis eller Borgerstab. Seg tror dog, at det er at gaa for vidt at gjentage for selvsamme Forføelse Straffene 4 Gange. Seg kan ikke se rettere, end at der efter Lovforslaget kan anvendes 4 forskjellige Straffe paa den samme Person for den selvsamme Forføelse. Maatte jeg feiler deri; men saa venter jeg at blive oplyst om det Mødsatte, — jeg tror dog nok, at de 2 sidste Straffe ere knyttede dertil, at Vedkommende, der sælger saadanne Væder, som ere forbudne, skal gjøre det i den Hensigt at sluffe Kjøberne; men det Ord „at sluffe Kjøberne“ kan jo ogsaa være underkastet mange Fortolkninger. Seg tror ogsaa med det erede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Leth), at det er for høie Straffe, som ere fastsatte paa alle Steder i Lovforslaget, og at de kunne taale nogen Nedsættelse. Disse Bøder paa 20 til 500 Kr., ere ikke ubetydelige, og jeg finder det besynderligt, at der ikke her i Lovforslaget ligesom i den almindelige borgerlige Straffelov er sat Bøder eller Fængsel. Seg ser ikke rettere, end at der først kan idømmes Bøder og saa Fængsel bagefter. Seg vilde hellere have, at der stod Bøder eller Fængsel, saaledes at Dom-